Štyri kone vo dvore, žiaden na nich neorie; išiel orať Janíčok pod zelený hájičok

Prvú brázdu odoral, na milú si zavolal: Poďže, milá, poď ku mne, poviem ti ja, čo je mne. Bolí mňa má hlavička, dobila ma mamička. Môže ťa mamka nebiť, môžeš ku druhej chodiť.

A ja k druhej nepôjdem, radšej bojovať budem; a ja teba, Anička, rád vidím od malička.

V 1. vyd. má nápev v predznamenaní jedno bé (d mol) a odrážky pri 6. a 9. note.

224.

Ešte sa nevydám, ej, ešte trošku dočkám, urobím po vôli, ej, mojim sivým očkám.

Ešte sa nevydám, ej, bár len tej jaseni, urobím po vôli, ej, tej mojej materi. Ešte sa nevydám, ej, ani za dva roky, postelem si vankúš, ej, pod obidva boky.

(Ešte sa nevydám, ej, štyri rôčky ešte; bola by ja blázon, ej, keď ma nikto nechce.)

Preberala som si, ej, jako na tanieri, ver' som si vybrala, ej, strela mu v materi.

V 1. vyd. začína nápev notou d² a opakovanie 6.-10. taktu je označené repetíciou.

Melódia: Sl. sp. I 87.